

C/2023/959

27.11.2023

**Odvolaie podané 11. septembra 2023: Vincenzo D'Agostino a Dafin Srl proti uzneseniu
Všeobecného súdu (štvrtá komora) z 25. júla 2023 vo veci T-424/22, D'Agostino a Dafin/BCE**

(Vec C-566/23 P)

(C/2023/959)

Jazyk konania: taliančina

Účastníci konania

Odvolatelia: Vincenzo D'Agostino, Dafin Srl (v zastúpení: M. De Siena, advokát)

Ďalší účastník konania: Európska centrálna banka

Návrhy odvolateľov

Odvolatelia navrhujú, aby Súdny dvor zrušil zamietajúce uznesenie Všeobecného súdu z 25. júla 2023 vo veci T-424/23 týkajúcej sa žaloby, ktorú podal Vincenzo D'Agostino vo vlastnom mene a ako jediný konateľ spoločnosti Dafin Srl proti Európskej centrálnej banke, a v dôsledku toho vyhovel návrhom predloženým v žalobe v prvostupňovom konaní, a preto navrhujú, aby Súdny dvor:

- I. určil a vyhlásil mimozmluvnú zodpovednosť Európskej centrálnej banky, zastúpenej jej prezidentkou Christinou Lagarde, pretože:
 - I. a) spôsobila prepad hodnoty cenných papierov nazvaných SI FTSE.COPERP, ktoré vlastnil Vincenzo D'Agostino, predložených v prílohe 3 žaloby v prvom stupni, so stratou dosahujúcou celkovú hodnotu investovaného kapitálu vo výške 450 596,28 eura, a to vzhľadom na to, že 12. marca 2020 Christine Lagarde ako prezidentka ECB vyslovením známej vety „Nie sme tu na to, aby sme znižovali rozpätia, nie je to úlohou ECB“, spôsobila významný pokles hodnoty cenných papierov na všetkých svetových burzách cenných papierov a na milánskej burze – vyčíslené v percentách – o 16,92 %, čo nikdy v histórii tejto inštitúcie a iných svetových búrz nebolo zaznamenané, pričom uvedenou vetou, vyjadrenou na tlačovej konferencii, oznámila celému svetu, že ECB už nebude podporovať hodnotu cenných papierov emitovaných krajinami v ťažkostiach, a teda informovala o úplnej zmene orientácie menovej politiky prijatej ECB v čase, keď jej predsedal Mario Draghi, ktorý ukončil svoj mandát v novembri 2019;
 - I. b) týmto konaním a v dôsledku vyššie uvedeného závratného poklesu indexu Milánskej burzy spôsobila zníženie hodnoty majetku odvolateľa;
 - I. c) odvolateľ bol v dôsledku podstatného a významného zníženia hodnoty svojho majetku nútený kompenzovať uvedené zníženie hodnoty majetku a ako ručiteľ spoločnosti Dafin s.r.l. za úverový rámec poskytnutý tejto spoločnosti zo strany Banca Fideuram s.p.a. musel splatiť čerpanú časť tohto úverového rámca získaním potrebných finančných prostriedkov predajom iných cenných papierov v jeho vlastníctve v krátkom čase, čím mu vznikla strata vo výške 2 534 422,16 eura v roku 2020 a ďalších 336 517,30 eura v období od 1. januára 2021 do 15. apríla 2021, a teda celková strata vo výške 2 870 939,30 eura;
 - I. d) spôsobila majetkovú ujmu pozostávajúcu z ušlého zisku vo výške 1 013 074,00 eura;
 - I. e) v dôsledku toho spôsobila majetkovú ujmu v celkovej výške 4 334 609,28 eura.

V dôsledku toho:

- II. uložil Európskej centrálnej banke v zastúpení jej prezidenta *pro tempore* povinnosť nahradiť majetkovú ujmu pozostávajúcu zo vzniknutej škody a ušlého zisku, nemajetkovú ujmu a ujmu vyplývajúcu zo straty príležitosti v prospech odvolateľa Vincenza D'Agostina, vyčíslenú podľa kritérií uvedených v príslušných kapitolách a bodoch tohto odvolania, a to zaplatením týchto súm:

- II.1. 4 334 609,28 eura ako majetkovej ujmy,
- II.2. 1 000 000,00 eura ako nemajetkovej ujmy,
- II.3. a teda zaplatením celkovej sumy 5 321 535,68 eura;

k tomu sa pripočítavajú úroky z omeškania počítané od 12. marca 2020, teda odo dňa škodovej udalosti až do skutočnej náhrady škody,

- III. subsidiárne uložil povinnosť platby iných súm, ktoré by boli určené v priebehu konania v rozsahu, ktorý bude považovaný za spravodlivý, a to aj prostredníctvom expertízy nariadenej Súdny dvorom,
- IV. navyše uložil povinnosť ďalšej platby, ktorú Súdny dvor spravodlivo určí a vyčíslí ako ujmu vyplývajúcu zo straty príležitosti,
- V. subsidiárne vrátil vec Všeobecnému súdu,
- VI. uložil ďalšiemu účastníkovi konania povinnosť nahradiť trovy konania.

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojho odvolania odvolatelia v prvom rade tvrdia, že Všeobecný súd im v rozpore s právom na obranu zakotveným v článku 6 Európskeho dohovoru o ľudských právach odmietol právo odpovedať na vyjadrenie k žalobe predloženej zo strany ECB, hoci odvolatelia mali v úmysle toto právo využiť tak, že predložia prísažný technický znalecký posudok, ktorého cieľom bolo posúdiť, či zistený pokles burzových indexov a Milánskej burzy treba pripísať pandémie covidu, ako tvrdí ECB, alebo vyhláseniu prezidentky ECB, ako tvrdia odvolatelia.

V druhom rade odvolatelia zdôrazňujú, že už v štádiu podania žaloby predložili dôkaz o existencii príčinnej súvislosti medzi sporným vyhlásením a poklesom indexu Milánskej burzy a následnou stratou hodnoty cenných papierov žalobcu, pričom preukázali, že z tlačového prehľadu týkajúceho sa tlačovej konferencie prezidentky ECB z 12. marca 2020, z komentárov v talianskych a medzinárodných novinách, ako aj z vyhlásení prezidenta Talianskej republiky vyplýva, že vládlo všeobecné presvedčenie, že pád burzových cien bol vyvolaný výlučne sporným vyhlásením prezidentky ECB. Okrem toho iniciatíva prezidentky ECB spočívajúca v ospravednení a oprave vydaného vyhlásenia svedčí o jej vlastnom uznaní, že spôsobila mimoriadne škodlivé dôsledky na trhy.

V treťom rade odvolatelia spochybňujú konštatovania Všeobecného súdu uvedené v bodoch 16 až 33 napadnutého uznesenia, podľa ktorých nemôže vzniknúť mimozmluvná zodpovednosť ECB, keďže v tejto veci ECB neporušila právnu normu, ktorej účelom by bolo priznať práva jednotlivcom. Odvolatelia tvrdia, že ustanovenia, na ktoré sa odvolávajú, sú inštitucionálnymi pravidlami stanovujúcimi príslušnosť jednotlivých orgánov ECB tým, že im priznávajú osobitné právomoci. Tieto normy priznávajú jednotlivcom práva, osobitne právo jednotlivcov na to, aby jednotlivé orgány konali v súlade s inštitucionálnymi právomocami, ktoré im zveruje zákon, v súlade so zásadou legitímnej dôvery.

V štvrtom rade odvolatelia subsidiárne tvrdia, že za predpokladu, že cieľom právnych noriem, ktoré porušila prezidentka ECB, nie je priznať práva jednotlivcom, ako tvrdil Všeobecný súd, jeho odôvodnenie nemožno prijať, keďže vychádza z reštriktívneho výkladu článku 340 ZFEÚ. Toto ustanovenie, rovnako ako článok 2043 talianskeho občianskeho zákonníka, neobsahuje nijaké rozlíšenie, ktoré by uprednostňovalo normy určené na priznanie práv jednotlivcom pred inými normami tak, že by vznik práva poškodeného na náhradu škody zakladalo výlučne na porušení noriem patriacich do prvej kategórie. Okrem toho je odôvodnenie v rozpore so zásadami vyjadrenými v rozsudku Všeobecného súdu Európskej únie vo veci T-868/16, v ktorom sa uvádza, že mimozmluvná zodpovednosť Únie môže vzniknúť v prípade akéhokoľvek protiprávneho konania vedúceho k vzniku škody, ktorá môže zakladať takúto zodpovednosť.

V piatom rade odvolatelia vyvracajú tvrdenie Všeobecného súdu uvedené v bode 32 uznesenia, podľa ktorého odvolatelia svoje tvrdenie, že prezidentka ECB sa dopustila zneužitia právomoci, vo svojej žalobe konkrétne nerozvinuli a uviedli ho len ako dôsledok porušenia ustanovení uvedených v žalobe, ktorých účelom nie je priznanie práv jednotlivcom. Odvolatelia tvrdia, že zneužitie právomoci je „využívanie právomoci spôsobom, ktorý nie je v súlade s legislatívnym predpisom“, a dochádza k nemu, pokiaľ sa inštitúcia Únie odchyli od všeobecných zásad, akými sú lojalita, dobrá viera a náležitá starostlivosť; bolo nepochybné, že prezidentka ECB sporným vyhlásením porušila zásadu spravodlivosti a náležitej starostlivosti.

V šiestom rade odvolatelia tvrdia, že pokiaľ ide o majetkovú ujmu, ktorú uvádzajú, Všeobecný súd v bode 35 uznesenia opisuje skutkové okolnosti iným spôsobom, než bolo uvedené v žalobe, v ktorej Vincenzo D'Agostino vysvetlil, že ako ručiteľ spoločnosti Dafin s.r.l. za úverový rámec, poskytnutý tejto spoločnosti bankou Banca Fideuram, v dôsledku zníženia hodnoty jeho majetku spôsobenej úplnou stratou hodnoty cenných papierov SI FISTE COPERP z dôvodu kolapsu Milánskej burzy vyplývajúceho zo sporného vyhlásenia, v obave z reakcie banky nadobudol likvidné prostriedky na splatenie tohto úverového rámca, pričom bol nútený predáť za nevýhodné ceny iné cenné papiere v jeho vlastníctve, a tak utrpel ďalšiu kapitálovú stratu.